

ددرد تصویر

عبدالرازق همدرب

Ketabton.com

حکمت تنکی خوان وو. خپلو

در سونو ته يى پير پام کاوه دژوند
د سختو شکنجو نه بى خبره وو
دخوانى نشى داسى يو حالت ته
رسولي وو

چى چا به فكر كرى وى چى
حکمت هم په دنپا دخداي يو بن
ادم دى

پلار به يى دورحى په جلال اباد
بنار کى کراچى چلوله
خو زوي يى په کلي کى په لوفر
مشهور وو

ئكە چى د ده نه به هيچا هم
خير نه لپدە

او هر چا چى به ورسره خوله

ووهله.

بس حانته به يى لانجه وكتله
پلار به يى چى دبنار نه راغى
دزوی پېنتنى ته يى هيڭ وخت نه
پاتى كىدە دحىمت مور ھم
دحىمت سره سختە پعذابوھ
خو پلار ته يى حال نشو ويلى
حىكە پە تۈل كور كى يى ھىدا يو
نازولى وو

دحىمت مور زرغونە نومىدە خلکو
به دزرغۇنى ترور پە نوم پىزىندە
زرغۇنى به ھم دورخى دگاوندىپانو
پە كور كى كاركاوه
دحىمت دوه ترۇنە وو چى يو

زداد نومیده او بل على
شاه نومیده او دحکمت خپل پلار
فضل جان نومیده

چی فضل جان بی تر نولو کشی
. ورو رهو

على شاه او زداد چی به هر وخت
دحکمت مكتب ته تلل کتل او
دحکمت دپلار پیسی به بی کتلی
سخته غوصه به ورتله خو هیخ []
بی هم د وسه پوره نه و حکه چی
دوی ته خدای زامن نه و ورکری
وخت تیریده حکمت خپلی زده
کری وکری خود پلار په خوبنیه نه
ترونو په خوخه ولی چی دحکمت

ترونو غوبنتل چى حكمت داسى
يو انسان جورنى چى سبازمۇن
پە كلى جومات كى يى خلک بير
درناوى او احترام و كرى بلگى ددى
بر عكس خلک يى پە غلط نوم []
پاده وى او خلک دده پە شتون []
كى بىخى ناراضە وو حكە چى []
ھىچا هم ترى خير نە ولېدى []
بغير دش نە []
يو ڭە وخت وروستە دحىمت []
پلاز فضل كاكا يو دم دم ورگ []
شۇ []
چا به ويل چى فضل كاكا خپلو []

ورونو ورك کري چابه ويلى چى []
فضل کاكا دشمنى خو صرف د []
کلى لوى ملك رامداد سره وه []
ولى چى هغى بى په حمكه []
قبضه کري وه []
باز و شيطانا نو به بيا ويلى چى []
فضل کاكا پخپله حان ورك []
کري تر خو دلوى ملك رامداد نه []
بدل واخلى همى لپاره خو بى []
زوى هم لوفر رالوى کر خلکو به []
رنگارنگ قىصى كولي []
خو په اصلى خبره هيڭوك هم []
نه پوهيدل چى اخدا کار چا []

. کړی دی []

دفضل کاکا ورونه هم پیر []

حیران ول چې دا څه وشول []

خو په داسی سخت وخت کی []

هیچا هم حکمت ته لاس ورنکر []

حکمت یوازی تر کوره ووت []

دمور نه بی دعا واخیسته []

او روان شو مخ پر سپین غر []

دڅل کلی همزولو سره بی هم []

خدای پامانی وکره []

خپلو هغو ملګرو سره بی زړه []

دخلاصه وزړل چې مكتب کی []

ورسره پاتی شوی وو []

و اقعا چی هغوی د حکمت په []
تگ پیر زیات سخت خفه وو د []
حکمت داسی خاص زیات []
ملګری هم نه وو خو ادریس او []
مسیح په نوم یو دوه لیونیان []
ی پیدا کری وو دادریس او []
مسیح تر سترگو او بسکی بهیدی []
حکمت ورسره خدای پامانی []
نامعلوم سفر په h وکره او []
لور رهی شو [].

مور ورته دکلی سر نه لاس •
خوحاوه او حکمت دکلی په •
دبنتو کی ورک شو.

په لارو کي دهر رقم حادثو سره []
مخ شو داسى حادثو سره مخ شو چى
په تول ڙوند کي یى تر
او سه نه وو ليدلى لکه کوچان او []
او بسان او هم داسى بدلى بدلى دشينوارو
ڙبى او په شينوارو کي یى ديو کس
سره شخره هم وکره خو شينوارى پري
پير وو او دا یى وو هلو
ديو څه مزل څخه وروسته سپين غر
ته ورسيد
حکمتا چى سر تېت کر او غوبنتل یى
چى دسپين غر تر اخره ځايه یى نظر
ورسپنۍ
نو دسر نه یى خولي وغور ځيده هغه

بی و چته کره

دسپین غر بسکلا گانو بی کیفیت بدل
کړ لګ څه دار امی احساس بی و کړ
خو بیا د هغه پلار څهره ور په پاد شوه
چې نه بی جنازه شوی ده نه ورته
څوک مری وايی نه ژوندی حکمت
ډیر کشر وو بازی وخت کی اکثر
داسی وشی چې یوانسان دبد کار نېټ
لري او خدای بی سم کړي د حکمت
ترونه هم همداسی ولی چې ژوند هر
ارخ لري په ژوند کی یوازی او سیدل
نه دي چې خالی واوسینو
او خالی دخپل ژوند نه خوند واخلو •
بلکی باید یو څه غیرت هم ولرو که

چيرته دظلم دظلم جواب ورنکرو نو
ظلم به بيا دير زره ور شي. اوزمور
پشان دير نور مظلومان به هم تر تيغه
.تيركري

دمابنام شير بجي وي تياره هم خپره
شوه خو دسپين غر واورو خپله رنايي
كمه نکره سپين غر داسي يولاره وه
لکه ماھيپر داسي يو ھايى سرى نشي
ورختلى دشاوخوانه به يى لکه
دمارتاويزى تاسى فكر وکري چى
دجلال آباد بنار نه صفا سوچه بنایسته
خکاري .نو دابه چومره لوی غر وي
حکمت مخ په پورته روان شو ان تر
دى په اته بجي دغر نيمايى ته ورسيد

سپین غر پیر لور غر دی پیرو
مشرانو لیدلی دی
که چیرته دورخی اته بجی بی په ختلو
پیل وکری د ماسپینین پر دولسو بجو
به بی آخر ته ورسپنی
حکمت هم همداسی په شپرو بجو روان
سو اوتر اتو دغر نیمایی ته ورسپد
حکمت سخت ستربی شو دسپین غر په
واوری ډک میدان کی بی په تندی
خوله را غله یو خوانه ډپلار غمونو
ژراوه او دبلی خوانه بی خپل هغه
وخت ته ژرل چی ده په خه راحت په
خپل کورکی تیر کری وو او پلار بی
ورته راوری وه حکمت دغر په منځ

کی کپناست

خپی بی دبنار په طرف راکبری کړی په
بنارکی دګرو پونو رناګانی داسی
بنکاره کېدلی لکه ماشوم چې په شکو
کی ځانته کور جور کړی وي او هغی
ته گوري.

پخه تروې مه لګیده فکر کی بی هڅي
راغل هغه وايې چې موږ به په کلې
کی دجلاءآباد بنار

نوم څومره لور اورېدو رامدادکا کا یوه
ورخ بنار تللې وو

کلیوالو ته بی دبنار قیصی کولی موږ
به ورته داسی غور نیولی وو لکه
څوک چې یو دروغجن خوب وینی ما

فکر نه کاوه چی یوه ورخ به می دا
بنار داسی مخ ته پروت وي لکه
دماشو مانو دشگو نه جورشوی کور
حکمت دخپلی بکسی څخه داوبو پتک
راوباسو دوه دری غروپه بی ورنه
وکړل زیات خوند بی ورکړ په
پخ حای کی د ترموم او بو څښل نوبیا
بیل خوند لري حکمت په پتک خوله
تینګه کره تولی بی په یوه څاه بی تولی
و څښلی

شوندو باندی بی هم ژبه تیره کره
اسمان هم پیر رون وو حکمت تر
او سه داسی رون اسمان نه وو لیدلی
حکمت خپله دمه وکړه او تر هغى

وروسته يې خپله بکسه شاته و اچوله
مخ پر لور روان سو پنځه شپر قدمه به
يې نه وو اخیستی دشاخوانه پري چا
غز وکړ چې حوانه سپې درپسی و چې
لاره دی غلطه کړه حکمت چې شاته
وکتل ګوري یو بنکلی حوان يې تر شا
ولار دی حکمت ورته وویل: ههههه نه
ياره سپې راپسی ندي خودڙوند سختی
راپسی دې او زه ورنه مخکی یم
حوان کوچې وو
د سپین غر نه لاندی يې دغره په لمن
کې کېردي وي
کوچې د حکمت پرولي يې لاس کېښو د
ورته وي ويل خدائی خو لري خپل

همت دلاسه مه ورکوه هیڅوک هم تر
تا طاقت ور نشه په جهان کي او بله
داژوندکه دومره اسان وايی نو پیل به
په ژړانه کیده کوچي د حکمت
سره خدائی په امانی وکړه
کوچي حکمت ته دپاتی کیدو ټینګ
ست وکړ خو حکمت ور سره پاتی نشو
حکمت ته دکوچي خبرو دوه برابره
همت ورکړ حکمت خپل تک ته دوام
ورکړ دشپې په پاو کم لس بجي د سپین
غر لوري څوکۍ ته چې سپکارام
نومېږي ورسید
دشپې چوپنیا او تکی توری ټیاري بل
ډول ماھول جوړ کړي وو حکمت

داوبو په لته کي شو تر څوڅل لمونځ اداکړي

دیو څه مزل څخه وروسته یې یوه
چینه پیداکړه چې د سخت کېف نه ډکه
شرېشره یې کوله داوبو شرار داسی
برېښیده لکه څوک چې دڙمۍ په پخو
او اوږدو شپو کي غمګینی ټپی کوي
حکمت څپل نستونې رابه و هل د اودس
لپاره یې چینی ته لاس ټیټ کړ دلاس
ډیټیولو سره یې دخولی نه بې درېغه
چغه ووته حکمت وویل :اوف خدایه دا
او به څومره یخى دی ماته خو یې
بېخى شات راکړ حکمت دواوری په
اوبو صرف داسی اودس وکړ لکه ځان

چی بی پری غور کری وی حکمت
خپله چپنه وویست دغره په سر کی بی
اواره کره په لمانئه ودریده

خپل نهه رکعته لمونح بی بشپیر کر دعا
بی له خدایه وغوبنلله خوب ورته تالی
ورکولی خو په داسی پخ حائی کی هیچا
هم خوب نشو کولای خالد مخ پر خور
روان شو دپاکستان خاوری ته داخل
شو او دشپی په دولس بجی دغره څخه
کیوت مخ ته بی دپانه چنار سپیره
ډاګونه را غلال دحکمت هم نور زره
. تنگ وو خونه هم چيرته اس وو

چی سورلي پری وکری او نه هم
کچره یا اوین و تر خو بلوجستان ته

بی ورسوی حکمت دپاکستان دخاوری
په لوړیو ډمونو کېچی پانه چنار بی
بلله له مجاهدینو سره مخ شو او
دیوځای کیدو غوبښنه بی ورڅخه
وکره خو حکمت ته مجاهدینو وویل
چې دابه تر وزیرستانه ځی هغې ځای
نه به امر راوري بیا به موږ ورتہ دلتہ
داوسیدو اجازت ورکوو نو حکمت
ځکه دوزیرستان لاره تعقیب کړه.
هر کله چې حکمت دپانه چنار دسپیرو
ډاګونو نه ووت نو یو بس ورتہ
مخامنځ شو حکمت ورتہ داودریدو په
پار لاس و خوځاوه بس والا ودرید
حکمت بس والا ته وویل: غواړم تر

وزیرستانه ولاړ شم دکوزی پښتونخوا
خلک دیر غیرتی دشجاعت او د میرانۍ
نه ډک خلک دې حکمت یې
دبلوچستان تر هغه ځایه وروسوی کوم
ځای ته چې حکمت غوبنټل په لاره
کی موټروان دخالد سره خه معرفی
شو او حکمت ورته دڅپل ژوند ټولی
قیصی په ډکو ستړکو تیریکړی
ددواړو سره خه ساعت تیر سو دبس
موټروان هم دحکمت پشان ټوان وو
هغی هم خپله دژوند قیصه یې حکمت
ته وکړه دهغی هیڅ پلار ورور یا
ملګری یې نه وو او دملګرتیا لپاره
ورته دحکمت نه بل څوک خه پیدا نشو

حکمت بی تر خپله حایه ورسوی هلتہ
بی خلکو ته معرفی هم کړ او دپوره
باور بی ورتہ وویل حکمت دموټروان
ددی کار نه سخت خوشحاله شو
مجاهدینو حکمت ته پنځه ورځی وخت
ورکړ په دی پنځو ورځو کی خالد
دبس والا جمشید سره و .جمشید دخپل
بس سربیره یو هوتل هم درلود. او خپله
کوزاره به بی پکی کوله بس بی بل
چاته په کرايه ورکړی وو کله به بی
خپله چلاوه نور وخت به هوتل کی وو
حکمت هم ورسره هلتہ پاته شو دغه
پنځه ورځی حکمت خه په عیش
اونوشن نیری کړی

داسی ورخ به نه و ه چی سور کړی
چرګ به یې نه خور او هر ډول
انجونی به هم د جمشید هوتل ته را تللى
حکمت او جمشید حوانان ول او خپلو
کی به یې یو بل ته اشاری کولی
حکمت که څه هم د دی شیانو شوقی نه
وو خو بیا یې هم د خپل ملګري دزره
ساتلو لپاره داکار کاوه یوه ورخ یوه
جینی د جمشید هوتل ته را غله حکمت
چې یې سترګی وکنلي خوله یې واژه
پاتی شوه جنی د هوتل کورسی ته
ورتلله او حکمت د جنی پسی دواړه
غبرګی سترګی مری نیولی وی او
د سترګو په حرکت د یو نوی څه کنلو

په شان يې ورکتل دجمشید چې ورته
پام شو نو حکمت ته يې وویل گوره
حکمته بچېش دی جینی ته دیر مه
گوره دی جینی پسی دلته لور رتبه لور
رتبه خلک راخي که هغوي وکتلی ستا
په سر به ماته جنجال جور شی حکمت
ستړګی يو دم دجمشید خواته راوړولی
ورته يې وویل که داسی ده بیا ورته نه
گورم خوزه چې دکوره راوتی يم
ددی لپاره راوتی يم تر خوزما څخه
يو زورور انسان جور شی او که
چيرته زه ریشتیا هم زورور شوم نو
دپلار دغچ نه وروسته به زما لوړۍ
کار ددی جینی خپلول وي

حکمت دا پنځه ورځی وخت خه په
خوشحالی ټيرکړ دملګري موټر یې
ډريور سره وو جمشید سره په هوتل
کي رقم رقم موټرو والا وو نو یو کس
سره یې د حکمت ټر وزيرستانه رسولو
خبره وکړه ورته یې د پیسو خبره وکړه
خو موټروان ونه منله او ورته یې
وویل چې راغلم ملګري راولم په ټولو
به قیمتی لسي و څښی
جمشید ورسه ومنله جمشید خپل
ملګري نه ورتر غاری ووت په ورینه
ټنده یې ورته وویل : باره ته چې راغلی
وی په ژوند کې می تر او سه هیڅ کمی
محسوس نکړ تا خو ماته د خپلوانو مینه

په دا څو ورځو کي راکره خو وس چې
جۍ سخت خفه یم

حکمت وویل :ستا څخه تړی منه
وروره که تقدیر موقع راکره بیابه
ضرور وګورو ستا په هوټل کي به بیا
کای وڅښو او خوند به واخلو وس نو
زه حم په مخه دی خه .حکمت

موټروان سره کښیناست موټروان
روان شو وزیرستان لاره هم خوندور
حای دی غرونه او ځنګلونه خو یې بیا
بیل خوند کوي پدی لیاره کي حکمت له
دی موټروان سره هم اشنا شو ګپ شپ
یې ولکو موټروان حکمت تر
وزیرستانه ورسوی حکمت

دمجا هدينو په لور دغورو نه په دک
مخ ورروان شو .دحکمت موخه دانه
وه چي جهاد وکړي بلکي حکمت
غوبنتل تر څو دخپل پلار غچ دملک
رامداد څخه په زور واخلي
لكه سنګه چي يې پلار ورته ورک
کړي همداسي به دا ملک رامداد
وکړي حکمت ته يې په وزيرستان کي
پوره دری ورځی وخت ورکر تر څو
همدلته دلومړنيو ورڅو تمرین وکړي
بیا به يې بانه چنار ته ولیګي حکمت
همداسي وکړل همدلتہ يې دری ورځی
تیری کړي دلومړنيو ورڅو سخت او
قوې تمرینات يې ترسره کړل په

لومرنیو ورخو کی خو بیخی له حایه
و چتیدای نشو ولی چی تمرين دیر
سخت وو خو په دوهمه ورخ بیا
ورسره خه شو په دریمه ورخ لا خه
بیایی خپلو موټرو کی تر بانه چنار
ورساوه حکمت په بانه چنار کی پوره
دری شپر میاشتی دتمرين په موخه
تیری کړی سخت سخت تمرينات یې
وکړل لکه بدنه قوى والى دنبني
و پیشتل او جمناستیک او دبوکس او
کراته او تکواندو یې هم وکړل حکه که
څوک غواړی عسکر شی نو ددی ټولو
تمرينو زياتی برخی باید چی ورته
پادی وی ټول مجھدین دحکمت دیر خه

ملگری شوی وو حکمت چی په بدن
کی هم لگ څه غت وو او زور هم
خدای پیر ورکړی وو

کېره یې هم پريخی وه لونګی به یې هم
و هلى وه نو دا دټولو مشر معلومه ددى
حای مشرانو حکمت دټولو مشر وټاکلو
حکمت مشرپه سنگر کی دجنګ وو
نور تمرینات به ورته په بانه چnar کی
نورو کسانو ورکول حکمت دټولو
عسکرو سره و پېژندل هر یوه نه یې
دهغه دڙوند په باب پښتنی وکړي
یوه ورڅ دشپی دولس بجی وی حکمت
او ملگری یې ناست وو ټول ګير
چاپیره ناست ول منځ کی یې نغری کی

اور لکولی وو داور په هیبت ناک او از
کی هر یو به بیل بیل دخپل ژوند
قیصی کولی ټولو خپلی ترخی شبیی او
قیصی تیری کړی دوی به هره ورڅ
همداسی خپلو کی قیصی کولی او هره
ورڅ به همدا یو ببولا له وه خونن
ټولو دحکمت نه ده ګه ڈژوند په باره
کی پښته وکړه او ورته ويی ویل چې
مشره دله خو چې څوک رائۍ یو څه
مشکل نه یو څه مشکل ضرور لري ته
ولی راغلی حکمت ورته خپله ددرد نه
پکه کیسه تیره کړه دی وخت کی
یعقوب دباڼه چnar دقارګاه ساتونکي
دحکمت قیصه واوريده یعقوب حکمت

نه وویل وروره ته یوی خواته راشه
تاسره زمالگ خه کار دی حکمت
ورغی هغه بی یوی تیاری خونی ته
بوتلو حکمت ته بی وویل تا چی کومه
قیصه هلتہ بھر خپلو ملگرو ته نیره
کره ایا ریشتیا هم ستا پلار همداسی و
چی ورک شوی وو وچ کلک او سپین
بریری او اته میاشتی مخکی غیب
شوی او ساده سری وو حکمت وویل
هو همداسی قد قامت کی پلار می وو
حکمت په تعجب کی و پوبنتل چی ولی
آیا تاسره زما دپلار په باره کی
معلومات شته هغه وویل: حکمت بی
سیده شو سیده بی دیقوب غاری ته

لاس ورو اچوه یو څو سوکه یې کلک
کلک په خوله ووهه ورته یې وویل
چې ووایه زما پلار دی چیرته کنلی زه
که دکوره راوته یم او خپل سر نه تیر
شوي یم نو ستانه هم تیریزم یعقوب
وویل: گوره حکمته دا فیصله که زه تاته
کوم ته باپد پر ما باور ولری داسی نه
کیزی.

حکمت دیعقوب ګریوان پریخود سر ته
یې لاسونه ونیول یوه سخته دردونکی
کړیغه یې تر خولی ووته ویې ویل زه
څه وکم چیرته لار شم څوک مړ کم چا
باندی څان مړ کرم ای خداپه دازه دی
کوم امتحان کی اچولی یم حکمت

یعقوب بیا تر غاری و نیو ورته وی
ویل ته به وس ما تر خپل پلاره
رسوی شابه و وایه داچل چی حکمت
سوک ور کاوه یعقوب بی لاس و نیو
ورته بی ویل گوره حکمته زه که ستا
په خلاف وای بیا درته ما داهم نه ویل
چی ستا پلار ما کتلی خو زه حکه درته
وایم چی زه غوارم تاسره مرسته و کرم
پریده چی په ارامی خبری و کرو چی
یو حای ته خو و رسپزو کنا حکمت
ورته و ویل سمه ده حکمت بی په
چوکی کیناوه دحکمت سر حربدلی مخ
ته بی یعقوب ناست وو یعقوب ورته
و ویل: دن نه پوره اته میاشتی مخکی

خینو زورورو کسانو یو سپین گیری
سېرى په دى لاره مخکى كېرى وو وچ
كلک وو په تندى کى يى ستا دعلامى
سره سم یو تور داغ وو او په دى لاره
يى په زوره تیرولو ما غوبنېتل مخه يى
ونیسم خو مشر ظریف راته وویل چى
دمشرانو امر دى دوى سره به کار
نلری زما په هغه سپین گیری بابا
سخت زړه خور شو دهغى دبچیانو په
اړه مى فکر وکړل خو خه ده چى ته
مى وکتلى یعقوب ورته وویل: وروره
وس که هر څنګه گېزى ستا دپلار په
پیداکولو کى به درسره زه ضرور
کومک کوم دا وخت هم حکمت د سپین

غر په لمنه کي ولاړ وو دسھار څلور
بجي شوي حکمت دسھار او دس وکړ
خپل ټوپک يې دجای نماز څنګ ته
کېښود خپل لمونځ يې ادا کړ دملګري
سره يې یاسین شریف وو هغه يې هم
تلاوت کړ دسپین غر واورو بېخى
خراب کړي وو دشپرو میاشتو تمرين
نه وروسته رخصت شو دی پوهیده
چې که نور دلته راشم نو افغانستان ته
به مې ولیکۍ او که افغانستان ته لار
شم مور او کلۍ والا صنفیان ټول به
وګورم یو څه راحت به نور هم حس
کرم او مور ته به هم ددی زیری
ورکرم چې مامۍ دپلار لو مرۍ لېنک

پیدا کر

دی دھان په تپارولو کی وو چی
یعقوب ور غن کړل ورتہ بی وویل که
پلار دی پیداکول غواری نو اول لار
شہ کلی ته هلتہ دی دپلار تولی
دورکیدو نبندی پیداکړه چی کله ورک
شوی کله بی تاسو سره تماس نیولی او
غیب شوی. حکمت دیعقوب نه مننه
وکړه یعقوب ورتہ سینه وو هله نن
قرار گاه ته پیر لوړ رتبه کسان راغلی
وو یعقوب ته بی ور غن کړل یعقوب
حکمت ته وویل چی ته ودریزه زما
در سره کار دی بیرته را حم سمه ده
حکمت یعقوب ته نیم ساعت ودریدو

دی وخت کی دیعقوب سره یوی غنی
لونگی والا نفر د قرار گاه نه راکیوتو
یعقوب لونگی والا نفر حکمت ته
معرفی کړ او ورتہ ويی ویل دا مفتی
صاحب فیروز الدین دی غواړی تر
مزینی ولاړ شي هلتہ بی څه میلمانه
دي هغوي ګوري بيرته راځي دسپین
غر نه هاخوا ورتہ موټر ولاړ دی خو
مفتی صاحب ته پټی لیاري ندي
معلومی ته تیار ٿی مفتی صاحب به په
پټو پټو لارو تر مزینی ورورسوی
یعقوب حکمت ته وویل ته راشه تاسره
لګ څه پټ کار نلزم حکمت چې
ورغی یو کاغذ بی ورکړ او ورتہ ويی

ویل مفتی صاحب چی کوم کور نه
نوت دمهر بانی له مخی دا کاغذ
دهغی کور کوم ماشوم نه ورکره تر
خوازما مینی نه بی ورورسوی حکمت
نه دشرم خندا وکره یعقوب بی په اوږد
وواهه ورتنه وي بی ویل وروره نه بیغمه
شه ضرور به تر هماغه حایه رسپری
کوم حای نه چی نه غواړی خو هازه
بی لوستلی شم کنا طعقوب وویل ولی
نه یاره نه خو می حان بی حکمت
وویل ناتوکی کوم زه دهیچا شخصی
ژوند کی کار نلرم یعقوب وویل مشکل
نشته هر څنګه چی دی خوخه وي
یحکمت ورسره ومنله حکمت دفیروز

الدين سره دسپين غر په ختلو پيل وکر
مازيگر څلور بجي وي چي روان شو
ټولو مجاهدينو حکمت ته لاسونه
خوچول دحکمت هم په ستړګو کي
اوښکي راغلي حکمت روان وو
لاندی ملګرو يې ورته کتل دسپين غر
په لارو لکه دمار تاویده پوره دڅلور
 ساعته مزل څخه وروسته يې اخيري
سر ته ورسيد فکس اته بجي وي
فiroz الدين ته حکمت ووبل مفتی
صاحب رازی دلته به لمونځ وکرو
دحکمت څخه دمابنام لمونځ قضا شوي
وو هغه يې هم را اوګر څاوه هر کله
بیرته دکیوتو په حال کي شو هاغه

کوچی چی په اوله ورخ بی کتلی وو
همغی سره بیا مخ شو ورتہ وویی
خنگه شو وروره ایا پلار دی پیداکړ
کنه

حکمت ورتہ وویل: وروره دپلار
قیصه می ډیره اوږدہ ده که می درته
وکړه و به ژاری ورتہ او په مفتی
صاحب هم ناوخته دی مفتی صاحب
ورته وویل چی لا وختی دی رائی
لړه دمه به هم وکړو او د حکمت دژوند
قیصه به هم واورو کوچی حکمت او
مفتی صاحب کیناستل داچی د غر
اخري ځای وو نو د کوچی کور هم
نړدی وو کوچی د خپل کور څخه چای

او گوډه راول مفتی صاحب او
حکمت ته يى پياله ډکه کره حکمت
دپيالي سخه يو خوندور غروپ وکر
شوندي يى په ڙبه پاکي کري بيا يى
خپله قيصه شروع کره او تر دى دمه
يى ٿول داستان ورته تير کر کوچي
ووپل گوره وروره ست
په قيصه خو خوندور ناول جوړيني
دا خو ډيره دردوونکي قيصه ده
حکمت دهو په نيت سر و خوحاوه
نور نو په مفتی صاحب هم ناوخته کيده
دواړه تر غره راکيوتل لاندی ورته يو
سراچه موټر ولاړ وو موټر ډير صفا
وو خو خالي سراچه وه ځکه چي تر

دی ځایه خه موټری نشوی راټلی بغير
دسر اچی نه دوی موټر کی کښیناستل
روان شول مخ په کلی مفتی صاب
حکمت ته مخ وار او ه چی حکمته بچې
زه ستا دژوند داستان سخت و در دولم
نو ځکه وايم چی هر څه مشکل وو
ماته وايه زه پوره پوره همکاري
در سره کووم موټروان موټر پير تیز
چلاوه او حکمت به دکلیو پتی پتی
کوسی وربنودلی حکمت دکلی پتی
کوسی هغه وخت کتلی وی کله چی به
بی په کلی کی پت پتونی کاوه نو دی
ځایونو ته به راټلو تر مزینی ورسیدل
مفتی صاحب کیونی او حکمت ته بی

روپی په جیب کی کینودی 1000
حکمت دیر تینگار وکر خو مفتی
صاب بیا پیسی وانه خیستی حکمت
غوبنتل وس کوم ماشوم ته دیعقوب
لیکل شوی خطورکړی خو څوک نه
پیدا کیده حکمت ویل که چيرته په دی
وخت کی ماشوم په زر
روپی هم وايی ما به اخیستی واي خو
دخدای کار ګوره یو ماشوم دهمدی
کور نه راولو حکمت ورته وویل
بچې پلار دی کور کی شته هغی وویل
چې پلار می همدا وو کنه تاسره چې
راغلو حکمت پوه شو چې ها څنګه دی
یعقوب مفتی صاحب ته داسی پالشی

کوله ماشوم نه بی وویل: ایا ته یعقوب
پیڙنی هغی وویل هو هغه هر وخت
مور کره رائی مانه یو خت راکوی
چی هغه تر پلوشی ورسوم حکمت
ورته وویل: داخط هم واخله او تر
پلوشی بی ورسوه او ورته ووایه چی
یعقوب رالیکلی دی ماشوم خط
واخیست و بی ویل ما مکتب کی نوی
نوی املازده کری صبر چی زه بی
ولولم چی تکره یم کنه حکمت ورته
دیر وویل چی ناته بی مه لوله خو
هغی ولوست لیکلی بی وو چی .ی
سلام پلوشی دا چی زه به وس سنگر ته
ئم خوشحاله یم چی دخپل وطن لپاره

تر هر څه تیر یم او زه پر دی پوهیز م
چی ته به هم زما پر دی کار خفه نه یی
انشالله چی وطن آزاد شو پیر ژر به
درشم پلار نه به دی و غواړم او واده
به وکرو او دخوشحالی ژوند به ولرو
منه ستاله مینی څخه

یعقوب شینواری

حکمت چی دا خبری ولوستی دڅل
ملګری په پاک نیت یې زړه وسونځید
ماشوم ته یې خط ورکړ حکمت روان
شو خپل کلی تا تر څو خپله زړه مور
وګوری خپل ترونه وګوری او خپل
دوه لیونیان ملګری مسیح او ادریس
وګوری حکمت دیو څه مزل کولو

وروسته و خپل کلی نه ورسید دحکمت
دوی کلی په چnar پیژنجل کیده هر کله
چی بی دلری سر نه چnar وکوت خپل
دماشوم توب یادونه ور په زره شول
دمکتب نه پتیدل دپلار و هل دپلار هغه
سختی ور په یاده شوه چی په سخته
گرمی کی به ناست وو او حانته به بی
کوته جوروله حکمت خپل کلی نه
ننوت دماشو متوب هر یو یاد به بی
ذهن نه راتلو حتی تر دی چی دلری
سر نه بی دخپل کور مخکی خپله
بودی مور وکتله خالد ور منده کوه
دخپلی مور لاسونه او خپیمو چی کرل
دزرغونی دسترگو دید هم له منه تللى

وو يو خوانه بى خاوند ورك شوي وو
بلی خوانه بى
زوی هم دورک شوی په توگه له کوره
تللی وو دورخی دولظ بجی وی تکنده
غرمه وه حکمت مور ته وویل مور زه
یم حکمت ولی ستا سترگی لکه چی
کمزوری شوی دحکمت مور حکمت
ته ورتر غاری وته حکمت بی موچی
کړ په او بلانو سترگو بی ویل بچیه زما
سترجی دومره کمزوری ندي ته مظ
مخ ته کینه چی لږ څه خودی ووینم
حکمت وویل موری وس خوراګلم
خو

دزیرى لپاره انشا الله بل چل به مى پلار
هم راولم مورى وس تولى خبرى
راباندى همدلتە كوي كە دننه هم ننزو
حکمت دننه ننوتلو دزرداد ميرمنى يو
خوندور خواره پاخە كېل حکمت
او مور او كاكاگان يى سره كېنیناستل
پە گەدە يى دوپى و خورە كاكاگانو يى
پوبىتنە ورنە و كەرە چى ورارە ڭىنگە
شو دپلار معلومات دى وشۇل كە
حکمت ووپل ولا كاكا انشا الله وس خو
يو لېنىڭ تە ورسىدم كاكا گانو يى
حکمت پورى و خندىل ورتلى يى ووپل
تە چى دا شىپىز اووه مياشتى تىرى كېرى
صرف دلىنىڭ دپارە نور دى چە

وکړل.

حکمت ورته وویل پاره کاکا سخت
ټوکی بی ما شپن اووه میاشتی دзор
دېډاکولو لپاره نیری کړی او شکر دی
وس زور لرم او په دی پوهېنډ چې
ډېر ژر به خپل پلار ته ورسېنډ
انشالله حکمت ډوډی و خوره کلی کی
بی هم چکر وو هلو خو کلی ورته سم
عذاب جوړ شوی وو ولی چې ځان
ورته خه نه بنکاریدو چې پلار دی بی
ورک وی او دی په کلی کی چکری
و هی د حکمت دمزر زرغونی ستړگی
هم ورو ورو خه کېدی ولی چې زوی
بی واګلو تر او سه پوری خو بی هېڅ

خوک هم په کلی کی نه وو بیخی حانته
وه او تل با غمونو په سمندر کی ډوبه
وه حکمت دخپلی مور لپاره چی
خوشحاله شي پوره لس ورخی کلی کی
تیری کری خو یوه ورخ ورتہ دیو
کال نه کمه نه وه په اخري دری
ورخو کی ورتہ خپل لیونیان ملگری
ور په یاد شول ډیر ورپسی و گرځید
کورنی یی هم کلی کی نه وی ډیرو
پینتنو وروسته چا ورتہ وویل چی
هغوي دوه کورنی بنار ته تللی او
حکومت بلی ولی چی مسیح او ادریس
دبنار په پوهنتون کی په چا سر مات
کری وو نو حکمہ بنار ته یی ټوله

کورنی غوبنتی او دیوی میاشتی دقید
حکم بی په ټوله کورنی ختلی وو خو
ملک رامداد بی ضمانت کړی وو او
سما به را خلاص شي هغه دڅلوا
ملګرو لپاره یوه ورخ بله هم حصار
شو تر دی ملګری بی را اور سیدل دی
ورسره لپدہ کاته وکړل حکمت ور
څخه رو ان شو په یو و لسمه ورخ بی
مور ژرل او حکمت دډاګیرنی په
حال کی ترینه ولاړ دسپین غر په لوړو
سرنو یو حل بیا تیر شو او د یعقوب
په مرسته په قرار په پته تیر شو ځکه
که چا کتلی واى بیا بی نه پریښود او
سیده بی سنگر ته لیګلو یعقوب ورته

دھر رقم مسؤولیت سینه پووهله او ورته
وی ویل که نفر دی پکار ول ماته
وواپه ستا دتیم ټول ملگری به درته په
عادی جامه کی دروليکم انشالله ټول
درسره مرسته کوي حکمت منه
ورخخه وکړله او ورته وی ویل زما
به دی ملگرو ته ضرور اړتیا پیخپری
باید چې ټول ضرور راشی بیا حکمت
خدای پامانی واخیسته او دقارار
دموبایل نه یې د جمشید پی سی او ته
زنګ ووھلو جمشید ورته وویل چې
زما بس ماسره دی او دادی در غلم په
لاره کی به دی ګیر کم بیا به راشو
هوئل ته

حکمت ورسه و منله حکمت یو ٿه
مزل وکر د درادر په سیمه کی جمشید
حکمت ولیدو حکمت ورسرا کپناست
جمشید ٽینگه غاره ورکره او وی
ویل: پاره حکمته ته چی تلی یی بیخی
داسی ڇوک نلرم چی خبری ورسه
وکرم تاته خو پته ده چی هر رقم انسان
سره زمانه لگی او زما هوٽل ته خو
تول شرابیان او غلطو کارو والا خلک
رازی تر خو خپل ڄانته یو ٿه
خوشحالی ورکی او هغه انجونی چی
هوٽل ته رائی هغه تولی خو داسی دی
لکه خرڅیدونکی غواڪانی هر یو مالک
خپله گته ورنه واخلى نوري خرڅي

بی کری په همدی خبرو کی حکمت د
جمشید تر هوتلہ ورسید دجمشید هوتل
بیست و پستان نومیده مشهور هوتل
وو پاکستان کی هر رقم از ادی پکی
وہ مشر بی خپله جمشید وو حکمت
پاکستان کی بیا په عیش و نوش شروع
وکره پورہ دوی میاشتی بی تیری
کری جمشید بہ ورتہ نصیحتونه کول
خو حکمت نہ منله په نشو واوریدو
ھیخ دول نشہ ورنہ پاتی نشوہ جمشید
بہ ورتہ ویل چی حکمته دخای رویی
ومنه داشیان خه ندی که خه وای ما به
کول خو حکمت بہ لیونی شو او ویل بہ
بی چی دی نشی خوزہ دپولو غمونو

نه لری کرم ته راته وايی دا پرېزدە
حکمت په دوه میاشتو کی خه پوره
عملی شو جمشید ته به بی ویل چی که
ژوند می خه شو تاسره می وعده ده دا
هر څه بیا پرېزدەم جمشید به ورتہ ویل
چی زه وروره داسی پیرو خلکو ویلی
خو چی یو څل پری څوک راغلی بیا
. بی ندی پریخی

دیو څو ورڅو وروسته سپنا هوټل ته
راغله حکمت شی وکتله زرزر بی
څل مخ ووینځو ادی نشی لری کیدو
کولی بی و خورلی دحکمت نشه لری
شوه خو سر بیا هم درد کاوه سپنا
هغه جینی چی اول واژ حکمت ليدلی

و ه او جمشید ته يى ويلى و و كه خدائ
زور راکر دا جينى به ضرور خپلوم
سپنا بنكلى انجلى و ه حكمت پرى مين
و و دحكمت نه درى چوكى و براندى
حانته ناسته و ه حكمت چى و روكتل په
غورو يى د الحكمت نه مخ و اراوه
حكمت خپله خوشبختى حس كره سپنا
تر هوتله په گونديو قدمونو وو تله
داسى بنكاريدل لكه چاچى ورته غر
كرى وى حكمت بيا دجمشيد خواته
ستركى وارولى جمشيد ورته اشاره
و كره چى ورشه كركى خواته او لگه
تازه هوا و اخله خپه كيره مه حكمت
همداسى و كرل دكركى پرده چى يى

لری کره خوندوره تازه هوا بی حس
کره دغور نه په ډکو او خوخونکو
ستره گو بی لاندی وکتل گوري چی سپنا
دری کсанو رانیولی او په زور بی
موټر ته خیجوی دحکمت ستړگی
کړیغی را پرسیدی جمشید ته بی غښ
وکړ چی کار ټول نوکرانو ته وسپاره
ته په منده رازه ما پسی دواړه ډیر په
بېړه لاندی کیوټل دجمشید موټر ولاړ
وو حکمت وروختو جمشید ګاډی روان
کړ پوبننته بی له حکمته وکړه خو
حکمت ورته ویل چی دی موټر پسی
ګرندي درزه موټر په تنګو تنګو کوسو
کی تر بساره ووت حکمت دوی

ورپسی وو حکمت سره دا مهال هم
تو پانچه وه حکه چې فرار گاه کی بی
ورکړی وه موټر ډیر ګرندی روان وو
هر رقم ډریور نشو رانیوی خو حکمت
دوی ځان پسی ورو رساوه ده ګوی
موټر یوی دبنتی ته ننوت حکمت دوی
ورپسی ډچپی خوانه راتاو شول او
د غلو د موټر مخی ته و درېد حکمت تر
موټره کیوت نستونی بی رابه و هلی وو
توري چشمی بی په سترګو وي
د غرور نه په ډکه لهجه بی تولو ته
وو بیل چې ماته تسلیم شی
ګنی ماته مو ډیر بنه چل رائی حکمت
هغوي تولو کسانو ورپوری و خندل او

دوو ملگرو ته بی وویل چی په توپک
بی کار ورختم کړي حکمت ٿر هغى
مخکی هغوی دواړه ووېشتل ټولو
حکمت ته ماشی برابری کړی خو دا
وخت دحکمت ملگری راغل او خالی
دری کسه ژوندی پاتی شول نور ټول
بی ووژل

هغه دری کسه نو حکمت ته خدائی په
لاس ورکړل حکمت په جمشید ته له
ویلو مخکی قرار گاه ته زنګ و هلی
وو او ټول ملگری بی راغوبنتی وو
دحکمت دوی موئر ملگرو بی تعقیب
کړی وو او په اخر کی بی حکمت سره
پوره پوره همکاري وکړه

دحکمت ملگرو هغه دری کسان سخت
ووهل حتی تر دی چی له وینو یی
څپلی ډکی شوی هغوي ورته ددوی
دمشرا نو په باره کی وویل حکمت
پوهیده چی کولای شی همدى لینک نه
خپل پلار ته هم ورسپری نو دی
کسانو چی کوم ځای ورو خود دڅپلو
ملگرو سره هلتہ هم ولاړ چی دجمیل
چوک سره وو حکمت خپل مخ نه توټه
ناوه کره جمشید یی خپل هوټل ته ولیزه
ورته ویں ویل که څوک هغه هوټل ته
په هغه انجلی یا بلی پسی را غلل او په
زور یی بوټله نو ماته بیا خبر را ولیکه
جمشید ولاړ حکمت ددی هوټل دمشرا

څخه غوبښته وکړه تر څو څلور کوتۍ
ورکړی خو دا هوټل پوره ډک وو
حکمت ددی هوټل په سنګ کې یو
عادی هوټل کې خونی ونیولی پوره
څلور خونی یې ونیولی ټول ملګری
یې پکی ځای کړل داوخت جمشید
حکمت پسی خبر راولپیکو چې ډیر
کسان راغلی وو او جمشید ته یې
ډیری ټوندی خبری کړی او دا یې هم
ورته ويلى چې هغه کسان په یوی
جینی پسی رالیکلی وو هغه جینی څه
شوه اوزمما کسان څه شو او یلى که په
دری ساعتونو کې دی زمانفر راپیدا
نکړل والا هې چې داتوله میخانه درته

په دابل مخ راوړوم حکمت لا
خوشحاله شو ځکه پوهیده چې دا سی
لینکونه یې تر پلاره رسولاي شي
جمشید چې سخت وویرید او ددی غم
ورسره وو چې هڅی نه په ریشتیا راته
ساقي خانه ورانه نکړي نو لکه دليونو
پشان یې هاخوا او دی خوا مندی
و هلى دری ساعته پوره شو هغه خلک
راغلل ټولو دخپلو کلاشنکوفونو لټونه
کش کړل تر څو ورته مېخانه په بل مخ
راوړوی داخل نو چې څنګه یې برید
کاوه دهر کس په سر توفنګچه کېښو دل
شوه ټولو نه اصلحی ټولي شوی او
ټول یې په موږ کې تر خپل تاکل شوی

خایه پوری را ورسول هلتہ بی ددوی
خخه هم پلتنی شروع کری داکسان
هماغه هوتل والا وو کوم چی مخکی
کس ورتہ خودلی وو خو حکمت دوی
ته خدای آسانه په لاس ورکړل
حکمت جمشید خپلی قرار گاه ته
راو غوبنت پوبنننه بی ورنه وکړه چی
ولی دی په هوتل اتیک ونشو جمشید
ورتہ وویل چی پاره نه یم خبر حکمت
چی هر وخت ورتہ موسی د بدیو مشر
راو غوبنت نو جمشید نه بی وویل تا
چی ویل دی جینی پسی پیر زورور
خلک ګرځی ایا تاته دا موسی ګی
زورور انسان معلومیده جمشید چی

موسى وکوت سترگی بی کریغی راووئی

موسى هم د جمشید په لپدو یو اوبرد
اسویلی وکړ جمشید حکمت ته وویل
چې ما او تا یوازی خبری کوای شو
حکمت وویل هو ولی نه رازه دواړه
بیرون ووټل جمشید حکمت ته

وویل: کوم چانه چې ته موسى ګی وايی
دا موسى ګی ندی بلکی دا خان موسى
خان دی

ددی پر سر د پاکستان حکومت غت
انعام ایښی دی حکمت ورنه و پونتل
. ولی

جمشید وویل دلته پاکستان کی چې هر

خوک و غواری خوک قتل کري او
خوک مر کري نو ديته وايى
حکمت سمدلاسه دجمشيد غاري ته
لاس و اچوه چي دا خبره تا ماته مخکي
. ولی نه کوله

جمشيد وویل چي مخکي او وروسته
خه معنا خو او س می درته وکره کنه
حکمت ورته وویل ته نه پوهيرزى چي
زه صرف همداسي خلکو پسى گر حم
چي بد کاران وي قاتلين وي حکمت
منده کره د موسى پسى موسى اخر
ورته وویل چي داسى دير کسان می
مخى ته زى رازى نه بى پيژنم
دموسى نه بى دپتن حاي پښته وکره

داوخت یعقوب دی ځای ته راغی د
حکمت دپلار عکس یې په لاس کی وو
هر کله چې جمشید د حکمت دپلار
عکس ولید سترګی یې راوتی او یو
دم یې مندہ کړه او په دروازه ووتو
حکمت ورته پام وو خو هیڅ غبرګون
یې هم ونبنود حکمت موسى ته د فضل
کاکا چې پلار یې وو عکس و خود
موسی راسا وویل داکس خو مانه
همدغی هوټل والا په لاس راکړی وو
حکمت یو دم فکر کی شو خو بیا یې
فکر وکړ چې امکان لري موسی
دروغ وايې خو موسی ورته ټسم وکړ
ورته یې وویل چې مانه همدی جمشید

پیسی هم راکری او دا سپین گیری بابا
بی هم راوست زه واقعا ستا په پلار
سخت خفه شوم حکه چی سپین بنیری

وو

خو هازه خپل کارو بار کووم ماته
دهپچا پروا هم نه رازی وس ته جمشید
راوله لس کاله بی هم درته ساتم
حکمت یعقوب ته غور کی وویل: چی
موسی دی نشه کری یعقوب موسی ته
پیچکاری وکره حکمت ووتلو جمشید
پسی اول خو حای معلوم سیده لاره
ورپسی هوتیل ته یعقوب ورتہ وویل
چی حکمته رازه چی نن خو بی ددی
هوتیل نه خلاص کو چی بیا چاسره

داسی کوی نه حکمت وویل نه جمشید
زما دیر کلک ملګری دی خو اول باید
چی دا

چی دا معلوم کو چی قیصه څه ده
حکمت په هوتل ورنوت سره داصلحو
ټول سیلانیان وویریدل ټول غاری ته
ووتل حکمت په یو بیل ډول غرور په
هوتل کی روان وو ټولو خلکو ورتہ
کتل ټول هغه کسان چی مخکی راغلی
و او حکمت یی کتلی وو نو دیر حیران
شول چی دا ډول عاجز انسان او

دو مره قوت حکمت دهونل دفتر ته
ورغى دهونل مشر يى راوباسلو
دجمشيد پوبنتنه يى ورنه وکره هغى
ورته وویل چى هغه خو ستاتر تولو
تکره ملگرى وو نو ستانه بغیر به ولی
. چاته معلوم وي

حکمت پوه شو چى هونل کى نشته خو
بیایی هم هونل لې په لې واروه
حکمت دهونل نه را ووت فکر کى شو
چى ٿه وکي یو ٿل بيا لارو موسى
پسی موسی ته يى وویل چى زما پلار
چيرته بندی دی هغه ٿائی يى
وراوخوده خو حکمت ته يى وویل چى
ته به یوازى ورخى زه خپله امضا

درکووم تاته به په هماغی امضا خپل
پلار درکری حکمت ورته وویل چی
زه ستا امضا ته ارتیا نلرم خو موسی
ورته وویل چی ته دهغی خای عسکرو
سره نشی جنگیدای حکمت موسی تر
مری ونیو ورته بی وویل چی پنه لار
راوخایه تر خو دجمشید نه ژر پلار ته
ورسینم موسی ورته وویل په رضا بی
درخایم خو زما قرارگاه به نه
راورانوی ژمنه وکری حکمت ورسره
ومنله حکمت په فورنر کی کیناست
پین شت بی واچوه توری چشمی بی
هم واچول گیره بی هم برابره کره حان
بی په دوه ساعته کی دموسی تر قرار

گاه ورساوه فورنر بی پیر نیز و چلاوه
په دروازه کی بی دموسی لاسلیک
بنکاره کر پرینوول شو حان بی تر
پتن لاری ورساوه چی څورمه لاره
وه حکمت په هماغه لاره وروان شو
ددوه کوڅونه وروسته ګوری چی پدی
لاره کی بی هم عسکر ودرولی خو
پیر نه وو دوه وو که چيرته بی جنگ
ورسره کاوه نو جامی بی خیرنی
کيدلی بیا ورباندی خلکو شک کولو او
که دموسی امضا بی هم وربنوله نو
ورته بی ویل چی په دی لاره نو ولی
راغلی حکمت په دوو کی ګیر کر
داوخت یو کس راغی هغه یو کس ته

بی ددوڈی خورلو وویل حکمت
غوبنتل دایو سره څه چل وکړی ځان
ورنه خلاص کری نو بی تیگه
را او اخیسته دایو بی په سر وو هلو سیده
سری په ټمکه را پریوت حکمت ورنہ
دبی سده کيدلو نه مخکی بیننه
و غوبنټه نور ورنہ رو ان شو ځان بی
په منډه ټر پلاره ورساوه حکمت په دی
لاره ټکه راغی چی ټر څو دجمشید نه
مخکی او ژر ورسپزی
هغه پوهیده چی جمشید به دحکمت
دپلار بیولو پسی رائی ټکه چی
موسی به ضرور دحکمت دپلار ځای
حکمت ته خوده هماځسی و هم شول

حکمت چی ورغی پلار بی نه وو
حکمت سخت غوسی ونیو شاوخوا
عسکرو ته بی وویل چی دفضل کاكا
په نوم بندی چیری دی هغوی ورتہ
وویل هغه چی هر چار اوستی وو
بیرته بوتلو حکمت بیا سر ته لاسونه
ونیول بیا بی خپله ناکامي حس کره
خو ماته بی ونه منله پوهیده چی
جمشید به تر لری حایه نه وي تللی چی
بیرون ووتلو خپل فرونر ته بی حان په
منده ورساوه گوري چی یعقوب سره
دملگرو بی جمشید ترلی او فضل کاكا
ورسره بی هوینه پروت دی سر بی
حربدلی وو حکمت ورتہ کښیناست

لاس بی ورتہ په مخ تیر کر سترگو نه
سختی در دنکی او بنسکی تو بی شو بی
شو بی دا او بنسکی دخوشحالی وی
حکمت شاته سپت کی فرونر دخپل
پلار سر پخپلو زنگنو نو کینو د سترگو
نه بی او بنسکی روانی وی دپلار تول
یادونه یو یو ور په زړه کېدل حکمت
خپل پلار د پاکستان مشهور هسپتال کی
بستر کر خپله لار تر څو د جمشید
بیصه معلومه کړي
حکمت د جمشید مخی نه کیناست
د حکمت ملګرو جمشید سخت ويرولي
وو چاقو ګان او سری وینی او غوبنی
بی دانسانانو ور بولی وی جمشید

دېرى وېرى نه دحکمت مخى ته
لېزىدە حکمت يى مخى ته ناست وو
او او سېنىز سېرېنېز يى پە گۇتو
خېخاوه سر يى خېولى وو پە
يۇغرۇر ناك انداز ناست وو
حکمت خېلو ملگرو ته وو يىل چى
دجمشىد خولە خلاصە كېرى لاسونە يى
ھم خلاص كېرى او يۇ توپك ور كېرى
تۈلۈ پە دېر تعجب دحکمت امر ومانە
توپك چى يى جمشىد ته ور كېر جمشىد
ته يى وو يىل چى نن تاسره توپك دى
خان وژنى كە ما جمشىد دتوپك شېپلى
حکمت ته وروارولە حکمت سگرىت
ولگوه جمشىد غوبىتلى دز و كېرى خو

چی بی دتوپک گوئمه کش کره نو
توبک کی گولی نه وہ حکمت ورنہ
توبک واخیست او ورتہ و بی ویل: پوه
شوم چی هر څومره بنیگنی دی راسره
کړی د خه نیټ په موخه نه وی او نه
هم د توبی ویستلو شوق لری جمشید تر
او سه د حکمت څخه و هل نه وو
خورلی نو دی وخت کی خو بیخی داډه
شو حکمت وذرنه روان شو خو یو دم
بی مخ ورتہ را او اروو او جمشید بی په
پنه وویشت د جمشید چغه پیره لوره
شوه ټوله کوته کی بی انگازه وکره
حکمت ورتہ وویل لګ درد خو به دی
حس کړی وی کنه جمشید چغی و هلی

او زگیروی بی کول ورته بی وویل یو
سوال درنه کوم که دی سم جواب
رانکر داھل دی په دی سر ولم او بله
خبره چی دافکر ونکری ستانه بغیر
زه هیخ کوم بله لاره نلرم تر خو خپلو
دشمنانو ته ورسیزم ماسره زرغون هم
شته جمشید هک حیران شو چی دی
ته دزرغون په باره کی چا وویل
حکمت ورته وویل پاره حیرانیزه مه
زه چی ستا په حقیقت پوهیدای شم
دزرغون په حقیقت نشم پوهیدای خو
زه پوهیزم تاسی خالی پیسی اخیستی
خو چادرکری صفا ووایه کنه تا به
وولم او زرغون نه به تول معلومات

واخلم جمشید ورته هر څه وویل چې
ماته پیسی افغانستان کی د علی شاه او
زرداد په نوم دوو کسانو راکړۍ راته
ویی ویل چې هر څومره پیسی دی
پکار وي زه یې درلیزم خو ته خالي
حکمت مصروف وساته او فضل بندی
وساته.

حکمت ورته وویل چې وه د خدای
ظالمه ته خوزما تر نولو خه ملګری
وی تا ولی ماسره داسی وکړل جمشید
ورته وویل چې پیسی خه او بدنه
پیژنی حکمت جمشید هم پریخود
موسى بی هم پرینو د جمشید خپل
هوتل ته ولاړ او موسى خپلی قرار گاه

نه حکمت چی پوه شو خپلو ځایونو ته
ورسیدل نو یعقوب ته بی وویل: چی
همدغه ددو هم پلان خه وخت دی ددی
دواړو پلیتو انسانانو نه دانړی بی غمه
کړه یعقوب دوی دا مهال حکمت سره
دپلار په قرار ګاه کی وو خو دحکمت
پلار لا په هوش نه وو راغلی هغوی
ورته پیره زیاته نشه ورکړی وه لس
 ساعته وروسته هم په سد نه وو راغلی
یعقوب دریموت بتن کیکارله دموسى
قرار ګاه او د جمشید هوتل سره دټولو
سیلانیانو په بل مخ واوریدل شنی
لوخری ورنه جگی شوی حکمت
یعقوب ته وویل چی ددوی دواړو

قېصە خو مى ختمە كرە خوزما وس
ھم لا پاکستان کى يو کار شتە يعقوب
وپوبنتل بل ۋە کار لرى يارە حكىت
ورتە وویل زما پلار كە پە حوش
راغى ورتە دازادى زىرى ورگرى او
ورتە ووايى چى حكىت دېر ژر راھى
حكىت راغى پېپنور تە پە هوتلۇنو
گرخىدە دېر وگرخىدە اخىر كى سىنرى
شۇ غوبنتل يى دمە وگرىي د سېند
غارى تە راغى يوه زخمى مرغى يى
وكىتلە راوجىتە يى كرە ويى كىتلە يو
وزر يى مات وو مرغى يىخنى نىولى
وھ حكىت خېل تىرىڭ كى دىننە كرە
روان شۇ مخ چى يى راوا روھ گورى

چی شانه یې سپنا ولاړه ده حکمت
د خوبنۍ نه دواو لفظ را وو تو سپنا او
حکمت د سپند په غاره یو څه کیناستل
بیا حکمت ورتا وویل ته پلار کورنۍ
څه لری کنه سپنا ورته وویل هو لرم
یې د اسی څوک به هم وي کی مور او
پلار ونلری حکمت تجربه اخیستی وه
د جمشید نه حکمه هغه هم ورته دروغ
ویلی وو حکمت غوبنټل معلوم کړی
چی سپنا خو به جاسوسه نه وي خو سپنا
جاسوسه ونه ختله حکمت دغرور نه
په ډک تندی په فرونر کی یې سپنا تر
قرار ګاه را رسوله حکمت چی تر
موټره راکیوت ګوری چی پلار یې

کت کپناست دی او دحکمت ملگری
ورسره گپ شپ لگوی حکمت په
دوارو گوندو کپناست سخت بی وژرل
دپلار دوباره ژوند ورته پیر جرات
ورکر پلار او حکمت دوازو خه
وژرل ټولو خه گپ شپ ولگوو
یعقوب حکمت ته غن کړ چې حکمته
ته راشه حکمت چې ورغی حکمت ته
بی ویل چې وروره خوشحاله یم چې
ناته هر څه دی درورسیدل خوزما
لپاره به زما کار ونکری حکمت ورته
په ولی لاس کیپنود او ورسره ژمنه بی
وکړه چې ژمنه ده ستا کار به هم
ضرور وکرم دا وخت سپنا راغله

حکمت نه بی وویل: حکمنه تا کوم
وخت کی دموسی په قرار گاه
او دجمشید په هوتل کی بمونه ځای پر
ځای کړی ول حکمت ورنې وویل: هر
کله چې مور جمشید خوشی کولو هغى
نه مخکی اول زه ولاړم او اول
دجمشید هوتل ته می پوره پنځه لس
بمونه ننه باسل چې یعقوب له قرار گاه
نه راوباسلى وو ټول مانه ویریدل مانه
بی تلاشی ملاشی وانه خپسته ټول
بمونه می هلته هم ځانته برابر کړل بیا
لاړم دموسی قرار گاه کی می پوره
لس بمه د دموسی په امضا ځای پر ځای
کړل او ټول والوټل ټولو شاته د

حکمت دپلار په گدون دی ټیصی ته
غورن ټیولی وو حکمت ته بی چکچکی
ووهلي حکمت دټولو نه خدای پامانی
واخیسته یعقوب ورته د غره نه هاخوا
يو موئر برابر کړ تر څو پلار او
حکمت بی تر خپل کلی ورسوی
حکمت یو حُل بیا دسپین غر په سخته
لاره روان شو افغانستان ته زخمی
مرغی هم رو غه شوی وه هغه بی هم
غوبنټل ټان سره تر افغانستانه
ورسوی هر کله چې حکمت مرغی د
سپین اخري ټای ته بی ورسوله
مرغی پخپله په حرکت راغله او پر
والوته حکمت خپل کور ته لار دخپلی

مور سره یی وکتل خپل ترونه چی یی
وکتل ترونو چی فضل وکوت نو
حیران شول حکمت ورتہ وویل
حیرانیزی مه زه پوهیزم پلار می تاسو
وری وو او بندی کری وو دیری
پیسی مو یی په سر ورکری وی
ددوازو ترونو رنگونه یی ژیل شول بیا
یی ورتہ وویل زماں ول مصرف مو په
پاکستان کی دجمشید په هوتل کی په
غاره اخیستی وو مور مو راته دلتہ
ساتله او پلار مو موسی سره راته
ساتلو دا دومره پیسی مو له کومه کری
دواره ترونه یی غلی وو دحکمت
وریندار چاقو باندی رومیان میده کول

حکمت ورنه چاقو واخیست دزرداد په
غاره بی کینود لومړی بی ورته وویل
چی زه دقلونو سره وس اموخته شوی
یم تا هم وزلی شم کاكا خو داراته
ووایه چی پیسی چا درکری وي
دحکمت مور له حکمت څخه چاقو
واخیست حکمت بی دوه کلکی کلکی
سپیری کش کړ ورته وي ویل چی
دومره وخت نه وروسته می په کور
خوشحالی راغلی داراباندی وس ولی
غم کوی دوی ته دی خدای سزا
ورکری دوارو ترونو بی پخپله ګناه
ومنله ببننه بی وغوبننټه حکمت دواره
معاف کړل.

او حکمت ورخنه را گللو خار ته او
خپل ژوند یې په خار کي نیر کړ
پای

داقیصه ریستونی ده ماد خپل ماما
دورکیدو په یاد کی لیکلی ده ستاسی
تولو څخه هیله لرم چې خوخه شوی
مو وي او خوند مو ورنه اخیستی وي
که غواړی چې بله برخه یې هم ولیک

دو هم توک.

حکمت پوره لس ورخی کلی کی
دخپل مور اوپلار سره تیری کری
کاکاگانو سره بی هم عادی حالت غوره
کر.

ددومره وخت نه وروسته راغی جلال
آباد بنار ته غوبنتل بی تر خو دسپنا
سره واده وکری خو هغى ته بی په
سپین غر کی بی کور جور کری وو
چى تر خو ددوی دکور مثلى حل شى
نو بیا به سپنا هم خپل کور ته راولی او
واده به ورسره وکری
دوڈی او دخوراک نور ټول سامان به
دیعقوب کسانو وروول سپنا که خه هم

انتظار بی نشو کولای حکه چی داسی
یوه بنحه چی نول عمر په هوتلونو
گرحدلی وی هغه بیا چیرته دومره
انتظار کولای شی
دحکمت لپاره بی په حان دومره سخته
تیروله.

حکمت په بنیار کی خپل ژوند روان کړ
کور بی هم ونیو او پلار ته بی کسب
برابر کړ خو خپله بی دبل څه اراده
لرله.

پلار ته بی یو دوکان جوړ کړ تر خو
. پلار بی پکی سوب خرڅ کړي
حکمت پاکستان کی دجمشید په هوتل
یعنی بیست و پیسټران کی دسوپ

دجور لو عالی طریقہ زده کری وہ
او خوندور سوپ یو څو ورځی پوخ کر
پخپله یې اول کی خرڅاوه خو بیا
وروسته یې خپل پلار ته پریخود ځکه
چې په لب وخت کی یې دیر شهرت پیدا
کړ.

او حکمت هم نور نه غوبنټل چې دلته
پاتی شي پخپله یې تکل وکړ چې لار
شي سپنا پسی سپین غر ته تر څو هغه
هم راولی بنار ته خو دا دومره اسانه
نه وه ولی چې اخر پښتو ده مور پلار
به یې څه ورته وايی ایا ورسره به یې
ومنی او کنه خو بیا به یې هم دموبایل
له لاری دسپنا سره اړیکه نیوله

دېپنا ټول حال یې اخېست فکر یې
کاوه چې ټول مشکلات ده خپله حل
کړي نو دا خو لا وره خبره ده روان
شو غوبنتل یې سېپين غر ته ولاړ سې
جلال اباد بسار کې تلاشی چوک ته
څيرمه د میرانو کلې ته تلونکې یو
موټر ته غوبنتل یې تر څو ورپورته
سې .داوخت ورته ادریس دشا لخوانه
غږ وکړ ادریس د حکمت دکلې
دوختونو نه ملګری وو ادریس دوی
هم چې دکلې د تکلیفونو نه نور په تنګ
شوي وو دوی هم بسار ته کډه راوري
وه ادریس له حکمت سره یو څه
کښینات بندار یې ورسره وکړ بیا یې

ورنه پوبنتنه وکره
چی یاره چیرته روان بی حکمت ورته
وویل چی ولا وروره یو جینی وہ
پاکستان کی می خوخه شوی وہ مانہ
جمشید ویلی وو چی دی جینی پسی
دلته زورور خلک گرھی او ما ورته
ویلی وو چی زه هم دزور پسی گرھم
او خدای که زور راکر نو دپلار دغچ
نه وروسته به همدغه انجلی خپلوم
دپلار دشمنان می پیدا کرل خو خپله
وینه می وختله حکه می ورته ٿه ونه
ویل او وس نو غوارم سپنا هم خپله
کرم بس زرہ می داوایی چی دادومره
مشکلات چی می پخپله حل کرل داهم

حل کولای شم ادریس ورتہ په خوله
لاس کینو دورتہ وی ویل پام کوه
دامشکلات تا ندی حل کری ما او تا څه
انسانان یو کمزوری وجود حکمت
ورتہ وویل چی پاره داخو منم چی هر
څه الله تعالی کوی خو کمزوری به
انشالله دومره نه یو
ادریس ورتہ وویل: فکر وکه که چیرته
نه دنیول جهان پادشاه شی خو په یوه
دبنته کی بند پاتی شوی او سخت تبری
یی او یو کس سره او به دی تاته وایی
چی ټوله بادشاھی دی ما پسی ولیکه
زه به درته او به در کرم ته به یی
ورپسی ولیکی کنه حکمت وویل هو

. لیکم بی

نو ادریس وویل :چی ته یو گیلاس او به
حانته دبنته کی نشی پیداکولای نو ته
بیا خنگه حانته زورور وایی دحکمت
سر په دی کیسه پوره خلاص شو ولار
جومات ته دوه رکعنه نفل لمونخ بی
وکر بیا بی توبه وویستله دخپلی غلطی
. احساس ورتہ وشو

بیرته راغی خپل کور ته خپل مور ته
بی دسپنا په باره کی توله خبره وکره
پلار بی هم قیصه واوریده مور بی
ورنه په دی خبره سخته خفه شوہ چی
حکمت حان لپاره خالی دھوتلوونو
استعمال شوی جینی خوخه کړی ده

مور بى ورته وویل چى دى جىنى نه
تىر شه دبادشا لور وغواره درته
غوارم بى خو حكمت خپله ضد نېولى
وو خو ديو څه تېنگار وروسته بى خپل
مور او پلار رازى كرل مور او پلار
بى هم غوبنتل چى خپله انگور ووينى
نو حكمت سم دلاسه ادريس ته زنگ
ووهلو چى موئر راولى ادريس دوى
نوى نوى موئر ران يولى وو ادريس
موئر راوستو حكمت چى په پيختور
كى بى موئر ياد كرى هم وو خو بيا
بى هم ادريس ته بى وویل چى ته ورته
جىنه.

حكمت دوى بى سره دمور او پلار

دسيپين غر تر لمنى را اور سول په لاره
کي حکمت خپل کلى هم ولیده خو
ورتاو نشو حکه چي هر کله به دی
کلى ته ورننوت خپل د سختی و ختونه
به ورياد شول

هغى نه غوبنتل چي نور خپل سخت
و ختونه را ياد كري

حکمت يو حل بيا دسيپين غر په لارو
مخ په پورته روان شو خو دا حلى
ورسره سپين بيرى پلا ر او سپين
سرى مور هم و ه

حکمت تر سپين غر يو حل بيا واوريدو
خو دا حلى ورتنه دى تگ هېڅ خوند
ورنکر ئان يى دېعقوب فرار گاه ته

ورساوه مور او پلار بی قرار گاه کی
کینول قرار گاه کی بی دیر درناوی
و شو خودی وخت کی قرار گاه
داغستان خواته رانبردی شوی وہ تر
خو جنگ لہ نبردی و خاری بلکی
افغانستان کی وہ مور او پلار بی قرار
گاه کی پرینبول خپله ولاز سپنا پسی
سپنا بی راروانه کړه هر کله چې قرار
گاه ته نبردی شو شنی لوخری لہ قرار
گاه نه پورته شولی بی پیلوته الوتکو په
قرار گاه برید و کړ د حکمت د قرار گاه
ټول ملګری هو اکی لو غرن لو غرن
پورته شول حکمت چې قرار گاه کی
بی د بی پیلوته الوتکو څخه د حان

ژغورنی سختی طریقی زده کری وی
نو سپنا ته بی وویل چی مزه چیرته
سپنا چی وکتل گوری بی پیلوته تیاره
ددوی خواته راروانی دی نو بی
دویری شاته منده کره حکمت ورپسی
دیر غرونہ وکړل خو اجل چی راشی
بیا دیته نه گوری حکمت ورته کتل
چی سپنا باندی یوبم دبی پیلوته لخوانه
راغی حکمت دتیری شاته ځان پت کر
او سپنا بی په مخکی لکه د بال پشان
هواته پورته شوه او د سپنا دردونکی
چغی سره بی خپله بی وسی حس کره
ژرا اور غله دسخت دردنه بی دبی
وسی ترخی اوښکی تویی کری بی

پیلوته حکمت ونه کوت نو حکه
ولاری خو پدی تش میدان کی خالی
حکمت ژوندی پاتی شو حکمت چی
وکتل گوری چی داغستان کوماندو
قرار گاه ته ننوزی نو خپله تو مانچه
بی راو خیسته غوبنتل بی چی بی هم
ورنه ژوندی پاتی نشی سخت دغوسی
آخری حالت کی وو داوخت یعقوب تر
لاسه ونیو یعقوب په ولی سخت تپی
شوی وو حکمت بی په زوره له هغه
حایه راو باسلو حکمت غوبنتل چی کم
از کم دخپل پلار مری خو خپله بنخ
کړی خو یعقوب ورته وویل چی وس
نه کېږی خدای به خیر کړی رازه چی

خو حکمت دسپنا یو هدوکی له ھان
سره وچت کړ موجی بی کړ او روان
شو پیښور ته

د اچی پیخور کی بی خوک پیڙند گلو
هم نه وو خو بیا هم دیو څه مزل
وروسته یو موټر په درادر کی تیریده
حکمت ورتہ لاس ونیو موټروان چی
بی وکوت حق حیران شو سترګی بی
کړیغی راووتنی

په موټر کی ناست زلمی جمشید دی
حکمت بیخی حیران شو خو د اچی
دامهال بی جمشید ته سخته اړتیا وه نو
ورسره کښیناست هیڅ بی هم ورتہ ونه
ویل حکمت په لاره درد بی هوښه کړ

و اقعا چی سخته ده پلار او مور درنه
بیل ولاړ شی یو ملګری دی هم ژوندی
پاتی نشي او مینه دی هم ستا په مخکی
بی پیلوټه په هوا کړی حکمت د درد
دلase بی هوښه شوی وو یو وخت کی
چی را پاسید گوری یو وی ای پی
هسپتال کی پروت دی په سنګ کی بی
یعقوب پروت وو جمشید په ناسته ویده
وو سهار وو دروغتون نه بھر دچنچنو
چنھار اور یدل کیده دلمر یوه وره
وړانګه د حکمت په مخ لګیده چی
حکمت بی ارام ته نه پری خود حکمت
له خپلی بستری پاسید سیرم او کنول
بی لری کرل دکړکی خواته ورغی

تازه هوا وه داشداری پرده بی لری
کره یو څو اوږدی اوږدی ساګانی بی
واخیستی بیرته راغی خپل کټ خواته
اول بی جمشید ته وکتل ځان سره بی
ووبل چې دا نو ځنګه اول کی بی
غولولم داسی بی کول وس به نو څه
مطلوب بی وی خونه وس هیڅوک
مطلوب نلری ولی چې زه څوک نلرم
داوخت یوه نرسه راغله حکمت ته بی
ددوایی دخورلو سپارښته وکره نرسی
شربت راو اخیست سر بی تری لری
کړ او دبوتل په سر کی بی حکمت ته
شربت واچو ه حکمت په پیر خوند سره
دشربت گوټ تیر کړ

یو څه ارام شوی وو ذهنی ستریا بی
هم ختمه شوی وه داوخت یعقوب هم
په سد راغی جمشید لا هماگسی ویده
دوی دواړه بیرون وو تل غوبنټل چې
دخوراک لپاره څه پیدا کړی
دروغتون نه په یو څه واتن کی یو
مشهور هوتل دی هوتل ته به صرف
بهرنی سیلانیان را تل او دلتنه به پاتی
کېدل نور هیچاته هم اجازه نه وه
حکمت او یعقوب شاوخوا دیر وکنل بل
هوتل یې پیدا نکر زړه نازره همدی
هوتل ته ور ننوتل هوتل کی ریشنیا هم
هر رقم خکلی انجونی ګرځیدلی
دادجمشید دهوتل په څير نه وو نو

حکمت چی ورنوت شاوخوا بی
گروپونو ته کتل رقم رقم گروپونه پکی
لکپدلى وو کاشی بی داسی جوره وه
لکه په سمندر کی چی روان بی داسی
رنگ بی وو او داسی ھای وو چی
پښی به دی خیرنی هم وی بس چی به
ورنوتلی پښی به دی هم پاکپدلى ولی
چی هر وخت به بی صفاپی کارانو
صفا کاوه هر رقم گیلاسونه شراب او
بنگاوی اپیم تروه کبان ورسره نارنج
رقم رقم جامونه دسیلانیانو په لاس کی
وو سیلانیان ټول دخپلو معشوقو سره
ناست ول او هر یو ته خدای په
پاکستان کی جنت برابر کړی وو نو

حکمت چی دا حالت ولید هغه حدیث
وریاد شو چی دادنیا دکافر لپاره جنت
او د مسلمان لپاره دوزخ دی

حکمت ولاړ د هوټل مشرانو ته غوبنېتل
یې ورڅه یو څه په پور واخلي خو
هغوی چی ددوی حالت ولید حکمت
دوی ورتہ لیونیان بنکاره شول خپلو
ساتونکو ته یې امر وکړ چی له هوټله
یې وباسی یو ساتونکی حکمت ته
لاس واچو حکمت ورتہ وویل په
ارامی مو پریزدی څو او که په زور
شوه والاھی که می ستاسی هغه دادا
هم له دی زایه وباسی یو تن عسکر
حکمت ته کلکه سپیړه ورکړه نور نو

حکمت حان قابو نشوی کرای په هوتل
کی و نبنتل حکمت به هر یوه ته لاس
اچوه هغوي پري پير وو دا حُل يى بيا
دقسمت مور مړه وه خه وهل يى
و خورل خو دوى هم پکي یودوه تنه
خه برابر کرل
داوخت دمهلى پوليس راغلل حکمت
دوی يى ولچک کرل دهوتل ساتونکو
په لوړ اواز وویل چې هوتل ته ملنګ
صاحب چې ددی لوی هوتل مشر دی
تشرييف راوري ټول خلک حیران
شول چې تر اوسيه چا ملنګ صاحب
لېدلی لا ندي او بل ملنګ صاحب هر
هیواد کی بیل بیل کار و بارونه لری نو

هغه نن دلته ديو جنگ په سر ولی
رازی ملنگ صاحب دنه راغی
حکمت دوی چی وکتل هک حیران
پاتی شول حکمت یعقوب ته وکتل
ورته بی ویل چی دانو سنگه کیدای

شی

ملنگ صاحب دحکمت ملگری جمشید
وو دا دومره غت هوتل ټول دجمشید

. ۹۹

جمشید دپولیسو نه حکمت او یعقوب
خلاص کړل حکمت او یعقوب دوی
بی خان سره دهوتل دفتر ته چی اخري
منزل کی وبوتل
شپارلس منزله هوتل وو په

پنځلسم کی یې د جمشید دفتر وو حکمت
چې لګ څه ارامى یې حس کړى وه بیا
نا ارامه شو

جمشید ور ځینې و پوبنتل چې څه اړتیا
وه تاسی له ساتونکو سره مو جنګ
کاوه او چې له رو غتون نه راوتلى نو
زه خو به مو راپاسولی و م کنه دا که
تاسی وس پولیسو ولا بوتلی واي ما به
بیا چيرته لټولای حکمت ورته صفا
صفا وویل: ګوره جمشیده ستا د کلېمی
نه بغیر زه په هیڅ هم باور نلرم ته
د اهلی هڅه مکوه چې زما باور لاسته
راوری هغه یو وخت وو جمشید ورته
وویل چې زه ستا باور لاسته نه راورم

بلکی لاسته راوری می دی چکه چی
مادرته تر او سه ندی ویلی چی پر ما
باور و کره او ته خپله راته دا خبره
کوی دواړه سره کښیناستل یو کوک او
تروه کبان یې راوغوبنتل دری وارو
خه په مزه مزه کبان خورل حکمت
د جمشید نه دخوراک منځ کې پوبنټنه
وکره چی خاته دا راته و وايې څنګه بچ
شوي او بیا درته زما ادرس له کومه
شو او دا چل غواړی راسره کوم گیم
وکړی جمشید ورته وویل: کبان خوره
دا اوږدی ټیصی دی وخت نیسی هر
کله چی خوراک ختم شو نو جمشید دی
جی سیستم جوړ کړ مو زیک یې پکی

ولکاوه حکمت غورونه بند کرل
یعقوب هم بیرون ووت جمشید هم
ورسره را ووت نول را غل په هو تل
کی دحوض تر خنگ کبینی ناستل جمشید
حمت نه وویل: یاره هغه ورخ باندی
زما دمرگ سل فی صده چانس وو خو تا
چی زه داسی ناساپی خوشی کرم زه
ستا په نیت پوه شوم زه دو مره ساده نه
وم لکه خومره ساده چی دی مینتاوی وم
زه په هر خه پوهیدم حتی تر دی ما
پوره دری کاله نظامی څانګه کی کار
کړی دی زه چی تا پریښو دم زه مستقیم
لام ماما کره هلتہ می پوره یوه او نی
تیره کره.

دیو عادی انسان په رقم به می هلتہ
ژوند کاوه دهفتی په دوهمه ورخ خبر
سوم چی بیست و پیشتران دنامعلومو
وسلوالو لخوا والوزول شو او هم
دموسی قرار گاه هو که چیری ته
دپاکستان حکومت ته ووایی چی
دموسی قرار گاه ما ختمه کړه او
موسی هم ما ووازه نو هغوي تاته لوی
.انعام لري

خو که دبیست و پیشتران نه خبر شول
بیا نو زندان دی مبارک شه دبیست
و پیشتران په حقیقت یوازی یو زه خبر
یم یو ته او یو یعقوب نو باید خولی
بندی کړو او دغه انعام پر یوځای

. واخلو

حکمت ورته وویل داسی انعام زما
پکار ندی زه هیڅوک نلرم باید چی زه
دڅپلوانو غچ واخلم

دمور دپلار دسپین غر زخمی مرغی
يو ځل بیا روغه شوی او دا ددی لپاره
چی دظامانو ځای تنور و ګرځوی
حکمت او یعقوب له پیښور ځخه روان
شول تر څو لار شی او وزیرستان کی
څپل حال څپلو مشرانو ته بیان کړي
څو جمشید ورته وویل :داهه څه ما
ستاسی له کبله پیدا کړی اصلا هر کله
چی بیست و پیستران وران شو تو لنيزو
رسنیو زما هوتل زیات مشهور کړ ما

خپل دهونل کاریگر هم دیوی هفتی
لپاره رخصت کری وو ماسره دبهرنیو
هیوادونو نه دومره مرستی وشوي که
چيرته بی زه ټول عمر هم و خورم نو
کم به وي او دا هوتل هم دهمغی ٿمره
د.

حکمت ته سخته غوصه ورغله پوه شو
چی جمشید خپله سزا نده لپدلی حکمت
جیب نه چاقو راوویست خو یعقوب
ونیو هغی ته بی په لور اواز وویل
چی جمشید وس زموږ ملګری دی که
نه واى بیا به بی دومره خه راسره نه
کول.

حکمت ورسره و منله حکمت دوی ته

داوخت يو موئر پکار وو تيار دجمشيد
موئر ولاړ وو خپله يې چلولو ته
کښپناست یعقوب او حکمت Ҳان تر
وزیرستانه ورساوه هلتہ يې خپلو
مشرانو ته ټول جريان تیر کړ که څه
هم ډیجیټل موبایلونو زمانه وه خو
ددوی سره خبری چا په موبایل نشوی
کولای ځکه چې شبکو والا بیا کشف
کولای شول نو ځکه به هر کس
. دجريان تیرولو لپاره دوی ته راتلل
حکمت دوی ته پوره پنځه ويشت نور
کسان وروسپارل شول تر څو سپین
غږ پوسته جوره او ويی ساتی او ټولو
مشرانو به ويں چې هری پوستی ته به

انشالله پوره دوه سوه دری سوه
مجاهدین ورلیکو تر خونور ددی هر
څه لمنه را توله کړو پخیر حکمت دوی
ته په یوه هفتہ کی دوه سوه سرتیری
راور سیدل یو ورسه طبیب هم وو
امر شوی وو چې په ننګرهار به
ورځی دا وخت قندھار هم سقوت کړی
وو او هرات هم کندز هم په جمعه کی
دمجاهدینو لخوا پوره اووه ولاپته
سقوط شول حکمت دوی ته ټول بریپ
رسیدلی وو حکمت دانتقام سخته لمبی
اخیستی وو خپلو مشرانو ته یې وویل
چې تر څو دجنگ ساحی ته ولیکی
دا وخت غزنی کی سخت جنگ وو

حکمت یې غزنی ته ولیکو غزنی کی
حکمت نو دټولو مشر وو سخت جنگ
و شو خو اخر هم بری دطالبانو
مجاهدینو په برخه شوه حکمت دوی
دغznی زندان شاتنی برخی ته اور
ورکړ او ټول زندانیاں یې ازاد کړ
حکمت غوبنټل دخوشحالی نه والوزی
ولی چې داخل یې ځان ډیر قوى لپد او
فکر یې کاوه چې دمور او پلار غچ یې
اخیستی دی یو څه امر یکاپان یې په
غزنی کی نیولی وو حکمت هفوی
سخت وو هل حتی تر دی چې حکمت
. ځان په ډیرو و هلو ستړی کړ
ریشتیا چې هم دپښتنو او افغانانو انتقام

. دېر سخت وي

حکمت غزنی خپل ملګرو ته پريخود
raghi لوگر ته دلوگر والي ورته پخپله
.تسلیمی ورکره

لوگر هم سقوت شو

حکمت لوگر نه راغی لغمان ته لغمان
کي نو بيا بيل جنگ شروع وو
دماجاهدينو جذبه دمرگ په لوري دهر
مجاھد ورتگ او بيا دبى پيلوته سره
جنگيدل خو دلته دحکمت په مشرى
کي دېر ملګري بي وژل شول خو بيا
.هم بريا دمسلمانانو وه

دا وخت حکمت دوى ته خبر راغي
چې کنر هم سقوت شو خالي بس

ننگر هار او کابل پاتی وو دشپی ټول
ننگر هاری بناريان بیده سول ټولو ته
يی امنیتی ٿواکونو خه ڏاڍ ورکر والی
صاحب هم ورته وویل چی هیڅ
مشکل نشه. دسھار وختی خره وه چی
مشرانو حکمت دوی ته زنگ وو هلو
چی ٿان دی راوسوی ننگر هار ته
چی هر ٿه درته په رضا تسلیم کړی
دننگر هار بناريانو به دمجاهدینو
موټرو ته عجیب عجیب کتل ته به واي
چی هغوي وس پوه شوی وی چی
دوی خو هم زموږ پشان انسانان ول
حکمت د سراچی موټر پر سر دخپلو
ملګرو سره ناست وو او دا ناره يی

و هله.

. نصر من الله وفتح قریب
هری خواته بی په خوشحالی باندی
کتل داسی ورته بنکاریده لکه دپلار
روح چی بی ارام شوی وي

پای
که هر څه مشکل یا غلطی وي تاسی
بول بیننه کوي
هغه ورونه چی اسلامی امارات سره
وی او دا ناول بی لوستی خپلی
څرګندونی مو راسره په لاندی نمبر
شریکی کړی منه
0731363201

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library